

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kezelvényben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkek soronkin
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDÍ-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDÍ-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Országos botrányok.

Kézdi-Vásárhely, június 7.

Alig mulik el nap, hogy valami brutális vérengzés híre ne érkezne az ország egyes részeiből, melyeket hol egyik, hol másik politikai párt hívei követnek el. Majd Kolozsvár, majd meg Csikmegye lett a felizgatott tömeg vandál tetteinek színhelyévé. A képviselőválasztási mozgalmak alig pár hete, hogy megindultak, s már is annyi ocsmányt tett, annyi vérengzés követetett el, mint a mennyi nem történt a magyar nép eddigi összes alkotmányos életében.

Kolozsvárt, az ország Királyhágón inneni részének szívében, legintelligensebb városában, kőzappal fogadják az ellenpárti jelöltet, sokakat súlyosan megsebesítenek, s még élénk vala a hír feletti megbotránkozás, midőn megjött a hír Csikból is, hogy ott meg a párt-szenvedélyek által felbőszült nép egymás lakába tört, mindent szétzuzott, mi útjába akadt, majd meg a csendőrséget megtámadta, kik a tömegre lőttek s a tömegeből 4 ember megöletett s többen súlyosan megsebesültek.

Tehát így gyakorolja a székely nép alkotmányos jogait!

Tehát a dicső ősök által oly sok vér és oly sok drága élet árán megszerzett s ránk örökül hagyott alkotmányos jogokat mi utca-kövekkel, sárral és fitykösökkel gyakoroljuk s a történelem könyvét, melybe Clio aranybetűkkel véste be az elődök harszó erejéit, magasztos honszerelmét, — mi egy piszkos lappal toldjuk meg, meghazudtolva azon sok szépet és jót, melyet rólunk úgy a multból a történelem, mint a jelenből a közvélemény beszélt; tehát az értelmes és munkás székely nép, mely eddig a különböző meggyőződést és véleménysszabadságot annyira tudta tisztelni: ma már hallgat a bujtogatók szavára, s csupán véleménykülönbség miatt egymás életére tör s vandálokhoz illő tettekre ragadtatja magát.

A tények ugyan szomorú dolgokat beszélnek, de mi nem akarjuk, nem tudjuk elhinni, hogy úgy van, keressük az okokat, melyek a lefolyt véres eseményeket némileg menthetik és ezt — ismerve népünk szokásait, gyengeségeit — megeljük ezen egyetlen szóban: ámitás.

A nép alsó rétege nem szeret az országos dolgok felett gondolkodni, hanem mohón s ugyszólva készpénz gyanánt fogadja azon fényes ígéreket, melyekkel kortesei elámitják. A korpheusok ragyogó színekkel vázolják a jövőt, egy új világot nyitnak meg a hívők szeméi előtt, mely telve van soha-

sem teljesülhető reményekkel. A népvakon hisz s e hit lassankint oly erős meggyőződéssé válik, hogy azért képes életét is feláldozni. Szenvedélyes haraggal nézi mindazokat, kik nem osztják mindazon reményeket, melyeknek ő balgán hitelt adott. Így keletkeznek aztán azon botrányos jelenetek, melyektől méltó undorodással fordul el minden tisztességes ember.

Ezek szerint tehát nem magát a felbujtogatót népet, hanem azon csekély számú rosszlelkű ámitót illeti a nemzet megvetése, kik nem átalják a szegény népet félrevezetni s a magyar becsületet sárral, vérrel bepiszkolni.

Mi nem szólunk egyik pártról sem különösen, mert fájdalom, minden párt-nak vannak ámitói, hanem társadalmi és emberbaráti és hazafiúi szempontból tekintjük az országban lefolyt botrányos dolgokat s öszinte fájdalomunknak adunk kifejezést, hogy a derék székely nép is hasonló vérengzésekre engedte ragadtatni magát.

O.

A csiksomlyói róm. kath. tanító-képezde 25 éves jubileuma.

Miként előre is jeleztük, a tanító-képezde jubileuma f. hó 2-án Lönhart Ferencz erdélyi püspök és nagyszámú közönség részvétele mellett folyt le. Ünnepezen isteni tiszteltetés után Földes József igazgató-tanár vezetése mellett egy követség ment és kérte fel Ö nagyméltóságát, hogy az ünnepélyen megjelenni méltóztassék.

Leirhatatlan öröm és lelkesedésben tört ki a közönség, midőn a megyeháznak zöld galyakkal szerényen, de csinosan díszített nagytermébe a kegyes főpásztor belépett. A képezde ifjúsága által igen sikeresen előadott „Ecce sacerdos“ dal után Bálint Károly apát-kanonok és egyházmegyei tanfelügyelő mondott Ö nagyméltóságához üdvözlő beszédet, melynek lejártá után a programmnak előre jelzett részletei igen sikerülten adták elő.

A program legfontosabb részét az intézet 25 éves története képezte, melyet Földes József igazgató úgy történelmi, mint pedagógiai szempontból igen érdekesen és csinosan állított össze. Egy tükör ezen felolvasás, melyben az intézetnek mostohább, gyarlóbb állapotai, a fokozatos fejlődés minden mozzanata egyaránt fel voltak tüntetve.

Énekeltek az intézet régebbi tanítványai, sőt a gymnasium ifjúsága is részt vett két darab sikerült előadásával a testvér-intézet ünnepélyén.

P. Simon Jukundián, kinek az intézettel együtt szintén 25 éves jubileuma volt, ismeretlen okok miatt meg nem jelenván, az őt illető üdvözlő elmaradt ugyan, de Boga Bálint által volt tanítványok részéről összegyűjtött 100 forintot tett le Simon-alapítvány cím alatt, azon óhaját

kifejezésével, hogy ezen összeg kamataiból minden évben egy oly képezdei növendék jutalmaztassék meg, ki a zenében legtöbb előhaladást tanusít.

A hálás volt tanítványok ezen nemes alapítványa mindenkit a legkedvesebben érintett.

Az ünnepély végével Püspök Ö nagyméltósága emlékezett meg e kegyelletes napról, s kifejezést adott azon nagykegyű elhatározásának, hogy a tanító-képezdet emelni, minden tekintetben legjobb karba hozni legfőbb vágya és elhatározása.

E főpásztori kijelentés roppant örömmel fogadtatott a jelen volt nagyszámú közönséget, mely lelkes éljenzsében tört ki.

Ünnepély végzetével diszebed volt a szt. Ferencz-rendiek éttermében, hol azonban a konyhát és pinczét Hutter Pál csikszeredai vendéglős tartotta.

Tekintve, hogy egy teríték ára 3 frt volt, méltán zugolódott mindenki azon eljárásért, hogy egy különben jó hírben álló vendéglős egy ily alkalmat nem a jó hírnek nevelésére, hanem haszonvágyának kielégítésére igyekszik kizárólag felhasználni.

Különben a hiányokért a közönséget is lehet hibáztatni; mert bárha jó előre figyelmeztetve volt mindenki, hogy az ebédre meddig kell jelentkezni: utolsó pillanatban 40 személyre készített ebédből 75 személyt kellett ellátni, a mi mindenesetre csakis a résztvevők hátránya mellett volt keresztül vihető.

Az ebéd alatt azonban a szebbnél szebb pohárköszöntések egymást érték. Ezek sorát Lönhart Ferencz püspök ur kezdte meg; XIII. Leo pápára és I. Ferencz József magyar királyra mondott igen szép és eszmékben gazdag pohárköszöntésével.

Mikó Bálint főispán Hajnald Lajos bibornok-érsekre köszöntött, minek végzetével elhatározatott, hogy ezen megemlékezésről Ö eminentiájára azonnal távirati lag értesíttessék.

A közvetítésre felköszöntő főispán ur kérésre fel, ki azonnal a következő táviratot küldötte el:

Hajnald Lajos bibornok-érsek Ö Eminentiájához.

Kalocsa.

Somlyói tanító-képezdének mai napon tartott 25 éves emlékünnepe alkalmából összegyűlt társaság Eminentiad, mint az intézet alapítója iránti hódolatának és legmélyebb tiszteletének lelkesült kifejezést adván, megbízásból van szerencsém ezt tolmácsolni.

Mikó Bálint.

A kiválóbb felköszöntések közül megemlítjük még a következőket: Élthes Elek — Lönhart Ferencz püspök urra, Boga Bálint — Simon Jukundiánra, Bálint Károly — Mikó Bálint főispánra, Molná: Lajos — a kath. papságra, Ferenczy Károly — Földes József igazgatóra és a képezde tanáira, Mikó Árpád — a honvédségre és annak jelen volt képviselőire, P. László Polikarp — a kántortanítókra, Bálint Károly — Élthes Elekre, Boga Bálint — P. László Polikarp szt. Ferencz-rendi tartományfőnökre. S még számos szép felköszöntés történt, melyeket a hely szűke miatt mind még csak meg sem említhetünk.

Az est már beköszöntött, a midőn a szépszámu és díszes társaság szétoszlott.

Lönhart Ferencz püspök ur elindulása.

Folyó hó 3-án reggel 6 órakor a somlyói intézetek tanárai gyülekezni kezdtek a templom előtti téren s miután a kegyes főpászortól elbucuztak: 7 óra tájban előállottak a kocsi s a kapu elé két sorban felállított tanuló ifjúság lelkes éljenzése és a mozsárgyuk tisztelő hangja között Somlyóról eltávozott Háromszék felé, hogy főpásztori körutját tovább folytassa.

A cs-somlyói pünkösdi búcsu.

A pünkösdi búcsu az idén igen fényesen sikerült. Roppant nép sereglett össze úgy a közel fekvő, mint a távolabbi vidékekről is. A résztvevők száma 25—30 000-re tehető. A kikerülések ünnep szombatján, valamint ünnep első napján csendben és rendben történtek meg.

Szombaton szónokolt benn a templomban Faraó Simon csikszépvízi lelkész, a templom előtti téren pedig P. Máthé Vincze szerzetes; mindkettő roppant hévvel és szónoki erővel igyekezett tisztét megoldani. Ünnepe első napján a szent misét a püspök végezte; beszédet benn a templomban Ferenczy Károly gyergyószentmiklósi plebános, a szt. János kápolnájánál P. Karda István eszternelki guardián tartott. Mindkettő elismerést érdemel.

Püspök Ö nagyméltóságának tiszteletére a ház érdemes főnöke fényes ebédet rendezett, melyen a hivatalok mind képviselve voltak. 75-ön voltak az asztalnál, mely a püspöki méltóságnak megfelelőleg bővelkedett a válogatott és jóízű étel-ekben.

Szebbnél szebb szónoklatok fűszereztek az ebédet és fokozták a jókedvet, hogy az ebéd csakis a késő esti órákban ért véget. A pohárköszöntők közül különösen ki-tűnt P. László Polikarp tartományfőnök, ki a búcsu jeles szónokait, a katonaságot, a képezde tanárait igen szellemes és gyönyörű folyékonyssággal előadott beszédekkel köszöntötte fel, Madár Imre főjegyző a püspökre, főispánra, a papságra, Mikó Bálint főispán Bálint Károlyra, mint legújabb apátra, Mikó Árpád P. László Polikarp tartományfőnökre, Ferenczy Károly az alispánra és Nagy Sándor sindicusra mondottak szebbnél szebb pohárköszöntöket.

Míg ezek a zárda falai között jó kedv és élékség között folytak le, künn a roppant tengernyi ember pár óra alatt úgy szétoszlott, hogy az estéli órákban már tökéletes siri csend lett.

Ily szépen és példás magatartással ünnepelte meg a roppant tengernyi nép a valóban szép piros pünkösdi napját.

Választási mozgalmak.

A kvásárhelyi szabadelvűpárt f. hó 5-én gyűlést tartott, melyen mintegy 100 választó polgár vett részt. Délután 1/2 5 órakor Székely János ev. ref. lelkész pártelnök a gyűlést megnyitván, egy terjedelmes és

ügyes beszédet intézett a hallgatósághoz. Beszélte a szabadelvűpárt történetéről, elmondta mindazon vívmányokat, miket a nemzet a közlekedés, egyéni és sajtószabadság, törvényességek szervezése, a Ludoviceumnál rendszeresített új tisztképző, a nevelésügy terén és a nemzetiségi kérdések megoldása körül a jelenlegi kormányknak köszönhet; felsorolta, hogy K. Vásárhelyt a nevelésügy felvirágoztatása csak évi kormánysegéllyel volt kivihető; érdekes statisztikai adatokat hoz fel állításai igazolására. Sajnálatunkra — lapunk nem lévén pártközönség — e szép beszédet teljesen nem közölhetjük. Végül elnök bejelenti, hogy az 50-es bizottság jelöltül gr. Ráday Gedeont ajánlja, mit a gyűlés lelkesült éljenzéssel fogadott és a gróf a szabadelvűpárt részéről egyhangulag jelöltnek kikiáltott. Ezután Molnár Józsiás tartott sikerült beszédet, a kellő higgadságot, egyetértést követően a választók szívére; majd meg Dr. Cseh Károly szólalt fel, összehasonlítva a szabadelvű és függetlenségi párt elveit; az adatok némely helyen igen ügyesen valának csoportosítva, azonban ezáltal sem tudta a szenvedélyes kifakadásoktól magát visszatartatni, mi a jelen volt függetlenpárti hallgatók részéről zajos közbekiáltásokat vont maga után. Beszéltek még Tóth Sámuel, Török Bálint és Molnár Józsiás, a választási mozgalmak alatt higgadt, békés magatartásra intve a népet, s azután az elnök a gyűlést 6 órakor bezárta. E pár sorban röviden megemlékeztünk a lefolyt gyűléstől, s még csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy a gyűlés, lezámítva az ellenpárt részéről heves kifakadásokat, általában ünnepes és komoly volt, s teljesen méltó e fontos alkotmányos aktushoz; azonban méltó megrovást érdemel azon türelmetlenség, mely az ellenpárt jelen volt tagjai részéről nyilvánult, különösen, midőn annak idejében a nagy számmal jelen volt szabadelvűek a legcsendesebben hallgatták végig az Ugron beszámolóját és programbeszédét. Egyik politikai párt se feledje azon tétel örök igazságát, hogy „a mely nép visszaél alkotmányos szabadságával, nem méltó arra, hogy alkotmánya legyen.“

A kolozsvári botrány.

Kolozsvárt hétfőn az egyik képviselőjelölt fogadtatása alkalmával szörnyű botrány történt, melynek részleteiről a félhivatalos „O. É.“ után a következőket írjuk:

Hegedüs Sándor, Kolozsvár városa I. kerületének képviselőjelöltje jun. 2-án Kolozsvárra érkezett. Bánfi-Hunyadra küldöttség ment ki elébe, melynek tagjai voltak többek közt: Gyarmathy alispán, Vasadi jószágigazgató, id. Biasini Domokos, Erdélyi Béla, dr. Csikmántori Ottó, Metz Frigyes, Váradi Károly és Bonis István. A meleg hangon tartott szívélyes üdvözlésre Hegedüs szokott megnyerő modorával melegen és hatással válaszolt. A küldöttség tagjait Gyarmathy Zsigmond, kinél Hegedüs szállva volt, ebédre hívta magához. A családiasan rendezett kedélyes ebéd alatt több pohárköszöntő mondatot [Hegedüsre, a házi gazdára stb. Ezután Hegedüs a küldöttség kíséretében Kolozsvárra indult, hova 6¹/₂ órakor a reá várakozó közönség lelkes és viharos éljenzése közt érkezett meg. Az éljenzés lecsillapulta után Dobál Antal ügyvéd üdvözölte.

Hegedüs válasza után megindult az impozáns menet, mely több mint 80—90 fellobogóztatott kocsiból s a kocsi mellett haladó roppant nagy közönségből állott. A menetet dr. Haller Károly kerületi pártelnök kocsija nyitotta meg, a második kocsi-ban Hegedüs ült Bokros Elek pártelnökkel. Az egyetemi ifjúság szintén tömegesen vett részt külön zászló alatt. Midőn az első kocsi a nagy-uteza elágazásához ért, egy tervszerűen előkészített, Kolozsvárra nézve mélyen meggyalázó botrány keletkezett. A nép között felállított csöcselék a kocsikat közúton fogadta. A kocsik kötélyekbe voltak felszedve s apró halomokba összegyűjtve, miből a tervszerűség

alaposan következtethető. Több, mint 60 egyén megsebesült, ezek közt több nő is. Több nő elájult. A közönség közül többen a kocsiokról leugorva, a kerteken és szőlőkön keresztül menekültek. Hegedüs Sándor sértetlen maradt, bár kocsiában hárman megsebesültek. Hegedüst az mentette meg, hogy Bokrosnak sikerült a kocsit fedelét felhúznia, azonban Bokros is megsebesült. Súlyosan megsebesültek: Dr. Haller pártelnök, dr. Finaly, dr. Farkas Géza, Stöger Béla, Indali Péter, Berényi József, Kele Izrael, Tamásy Péter, Békesi Károly és Tussay Gábor; többé-kevésbé megsebesültek: Dr. Jenei Viktor, Fitker Elek, Gajzágó Manó, Schilling Kálmán, Sándor József, Hatvani színész s még többen, kiknek nevei még nem tudhatók. Az egy csoportban volt egyetemi ifjúság közül súlyosan megsebesültek: Gajzágó Béla, Almai Ferencz, Matolay Károly, Bonis Samu, Szász Károly, Pap Sándor, Deák Albert; kevésbé megsebesült még 10—15. Dr. Haller száján kapott sebet, fogai bezuzattak, dr. Finalynak feje, dr. Farkasnak szeme sérült meg. Több kocsi teljesen használhatatlanná lett. Egy rendőr és egy tisztelő is gyanúsítva van a botrányban való részvétellel. Bokros Béla egy egyént, ki a botrányban részt vett, addig kísért, míg rendőrt kapott s letartóztathatta. A rendőrség ellen nagy az elkeseredés. Az ügyészség megindította a vizsgálatot.

A gyergyói események.

Gy. Szent-Miklós, 1884. jun. 4.

Folyó hó 2-án mintegy 200 gy. alfalvi választó felrándult Gy. Szentmiklósról, hogy Splényi bárónak fogadtatásán jelen legyenek.

Eltávozásuk alkalmával a honmaradtok nyíltan fenyegetőztek, hogy hazakerüljenek.

A csendőrség értesülvén a készülődésekről, jó előre elküldött 5 csendőrt, hogy rendet csináljon és az esetleges megtámadást megakadályozzák.

Mindez azonban nem sikerült. A csendőr őrsvezető kérése és fenyegetése sem volt képes a hazajövőkre várakozó csoportot szétszórni, sőt mikor az érkezőket megpillantották, az akadályozó csendőröket közúton támadták meg, az őrsvezető fejét egy követ úgy beütötték, hogy a vér azonnal ellepte.

Öt darab csendőr mintegy 200 felbőszült emberrel szemben nem ok nélkül hitte, hogy veszve vannak.

Nem volt egyéb hátra, mint lövéshez folyamodni. A tüzelés kissé megfutamatította a bősztömeget; de a Szt.-Miklósról érkezők közeledte újból visszatérésre ösztönözte őket, mely alkalommal a Gy. Szent-Miklósról érkezők is a csendőrök védelmére keltek s ezek háta megül szórták a közúton a honmaradtokra.

Ezen heves harc és küzdelem 1¹/₂ óráig tartott és pedig a legnagyobb elkeseredés között.

Lövés és ütés következtében meghalt eddigél 4, súlyosan meg van sebesítve 7, könnyebb sebet kapott 25.

A vizsgálat másnap rögtön megindított s már 19-en vannak letartóztatva, mikor e sorokat írom, kik e közelebb, mint jelentékeny szerepvivők részt vettek.

Ez ügyben valóban nehéz meghatározni, hogy ki a hibás. Mindazonáltal azt hiszem, hogy Gyergyó vagonos osztályának, az örménységnek legtanácsosabb lenne teljesen visszavonulni és jelen körülmények között passiv szerepet vinni; mert különben igen könnyen megtörténik, hogy a politikából újból fajkérést csinálnak, minek felmelegítése senkinek sem kedves, de nem is előnyös.

— 0.

Gyergyó-Ditróból a következőket jelentik a „Nemzet“-nek: A gyergyói választási mozgalmak oly mérvet öltöttek, hogy méltán felkölthetik az ország figyelmét,

annál is inkább, mert szoros kapcsolatban állanak Dobránszky Péter nevével. A népet legkevésbé sem tántorította el a vád, mely Dobránszky ellen felhozható. Május 31-én d. u. 4 órakor vonult be Dobránszky Alfaluba, mely község tiszta székely népsége 650 szavazó polgárt számlál, mozsarak dörge kisérte a zöldségekkel feldíszített utca hosszat, itt június 1-én tartotta meg programbeszédét és védbeszédét, innen d. u. négy órakor Szárhegy és Ditró nagy községeket érintve, Remetére rándult, hol az ellenzék hírszerint már megvetette lábát. A programbeszéd megtartása után a székely választók díszmenetet rendeztek, az ellenzék egy kis töredéke azonban megzavarta a lelkesedést s provokálva a szabadelvűpárt embereit az által, hogy egy kereskedő udvaráról (ki örmény történetesen) követ dobott az elmenők százakra menő tömege közé, erre a különben is heves vérmérsékletű remetei nép védő s pár perc múlva támadó, majd üldöző állást foglalt el. Én, ki a jeleneteket a helyszínen kíséreltem figyelemmel s ki a pesti zsidóüldözés után a kerepesi utat is láttam, elmondhatom, hogy gyászosabban nézett ki e szerény falu főutcéjára a pár perc után, mint a minő képet a kerepesi-ut mutatott. Dobránszky pártja fékvesztetten neki rohant a Dobribán, Málnás, Zárug és több más kereskedő lakásának s azok ablakait, ajtóit, a ház felé a szó szoros értelmében összezúzta, majd a menekülő kereskedőket üldözte, s daczára a nép fékvesztett dühének, rablási kísérletet nem tett. Felvilágosításképp jónak vélem felemlíteni a következőket: ezen vidéken a kereskedők kivétel nélkül mind örmények, Ditróban állittatott csupán két magyar kereskedés s mily rokonszenv jutott némely helyütt a magyarországi zsidóknak, oly szeretettek itt a nép előtt ezen örmény kereskedők s most, hogy a függetlenség zászlója alá sorakozva, br. Splényi Ödön urat viszik, a székely nép, mint örmény pártot nézi, s ezzel szemben Dobránszkyt „a nép barátját“ lelkesen élte. A remetei véres dráma még ma is fel-felüti szörny fejtét, a ditrói és szárhegyi nép a történetek után vérszemet kapott s csak is az előljárók tapintata mentheti meg a kereskedő örményeket a nép dühétől.

A gyergyó-alfalui esetről a Pesti Hir-lapnak a következőket jelentik:

Az esetet Kolozsvártól úgy beszélük, hogy midőn a Splényi Ödön báró programbeszédét Gyergyó-Szt-Miklósról meghallgatni ment alfalú ellenzék választók hazatértek, a helység határán leskelődő Dobránszky-pártiak közúton fogadták őket. A helységben ekkor már a készülődések hírére kivált hat csendőr volt, a kik az ittas tömeget visszavonulásra igyekeztek bírni, de hasztalan volt minden erőlködésük, sőt egyik felbujtató követ hajított a csendőrök vezetőjére, mit nyomban utána csinált a feldühödött tömeg, úgy hogy az őrsvezető csendőr könnyebb sérülést szenvedett. Ekkor a csendőrök fegyvereikre voltak kénytelenek apellálni önéletük megvédése végett is s támadt oly vérengző dulakodás, melynek az ötven év előtti restaurációk korában is alig akadt párja. A Dobránszky vakmerőn támadó hívei közül huszonnégyen maradtak tántorgó sebekbe vérezve a csataterén, közülök ma reggelig négy, újabb verzió szerint öt már meghalt. Az előljáróságot mulasztás vádjá terhelte, hogy kellő óvintézkedéseket nem tett a nyilvánosan folyó bujtogatás és előkészületek láttára. Az illetékes hatóságok már megindították a vizsgálatot.

Apróságok.

— Dr. Betegh Antal, a csikszeredai választó kerület képviselőjelöltje, folyó hó 5-én Csik-Szeredában, roppant nagy számú közönség előtt tartotta meg programbeszédét. Mint értesítők írja, a lelkesedés oly nagy Betegh Antal mellett, hogy hasonlóan ritkán részesül egy fiatal ember.

— A gyergyó-alfalui botrány hivatalos megvizsgálására Szócs Márton csikszeredai

kir. ügyész és Miklósi József kir. törvényszéki bíró f. hó 4-én kiszállottak. Mint értesülünk, egy század katonaság is ment Gyergyóba, hogy a további kellemetlenségeket megakadályozza.

— A kvásárhelyi tisztviselők májálisa a kedvezőtlen időjárás miatt bizonytalan időre elhalasztatik. A mulatság megtartásáról a közönség később értesítetteti fog.

— Szász Károly a dunamelléki ref. egyházkerület püspökévé, Filó Lajos ellenében 23 szótöbbséggel megválasztatott. A püspöki széket azonban Szász csak pár hó múlva foglalhatja el, ha majd a pesti egyháznak is megválasztatik első lelkészévé.

— Májális. A k-vásárhelyi kereskedőifjúság folyó hó 2-ik napján igen sikerült tavaszi mulatságot rendezett a Nagy Ferencz ur tulajdonát képező réten. A délután 1 órakor taracklövészekkel által adott jelre az ifjúság sorakozott a Zsigmond-téren és zászló alatt, zenehangok mellett vonult le a rétre, hol nemsokára szépszámu közönséggel együtt össze és kezdetét vevé a táncmulatság. Este 7 órakor vidám, kedélyes vacsora volt, melyen a szíves vendég-szeretnek vége-hossza nem volt. A mint besötétedett, felgyult a sok láng és a nagyszámu színes lampionok szelid fényt hintettek a vigan mulató közönségre, majd meg a tűzjáték ezernyi lángjai világíták meg a regényes környezetet. A mulatság igen kedves és kedélyes volt s a közönség még reggel 2 órakor is alig tudott megválni e szép helytől. A négyeseket 50—60 pár táncolta. A mulatság rendezése minden tekintetben dícséretet érdemel s csupán két dolog van, a mit kifogásolnunk kell, t. i. hogy miért enged meg a kereskedő-ifjúság, hogy az igen kedélyes mulatságot némelyek kiaknázva, saját hasznukra sorsjátékot rendezzenek, a mint ez most is megtörtént és pedig oly módon, hogy az a közönségre igen kellemetlen hatással volt. Továbbá nem értjük azt, hogy miért kellett idegen zenészeket hozni, midőn nekünk elég jó zenekarunk van? Aztán hogy várjuk, hogy jól szervezett zenekarunk legyen, ha a nyári évad csekély keresményétől is megfosszuk zenészeinket? A jelen volt hölgyek közül a következők neveit jegyeztük fel: Drágos Elekné, Székely Jánosné, Székely Málna, Csizsár Mihályné, Csizsár Emilia, ifj. Dávid István s családja, Török Sándorné, Török Mariska, Török Jánosné és leánya, Török Samuné, ifj. Jakab István és neje, Kovács Károly keresk. és neje, Nagy Ferencz szeszgyáros és neje, Jancsó Mózes szeszgyáros neje és leánya, Jancsó Mózes kereskedő és neje, Szabó Elek s neje, Szabó Samu s neje, Nagy Ida, Málnási Albina, Kósa Mózes s neje, Sebők József és neje s még mások. H—a.

— Színészet. A mult esztőtörtökön Rosen Gyula „Czitromok“ című vigjátéka került színre középszámu közönség előtt. Várady Rózsa, Emma és Ibolyka, Fábriáné, Hegyi, Lendvay és Leövey ösoszavágó élénk játékkal feledtetni tudták a darab hiányos voltát. Általában a társulat több tehetséges tagot számlál s meg vagyunk győződve, hogy a vigjátékok és népszínművekben e kis számu, de jól szervezett társulat teljesen meg fog felelni a közönség igényeinek.

— Azon élénk magyar fiu, ki a Ludoviceum meglátogatása alkalmával anuyira megtetszett a királynak, hogy több kérdést intézett hozzá, a mint hitelesen értesülünk, k-vásárhelyi Kovács Lázár, István fia volt.

— Maxin Zakariás, csik-szent-miklósi tanító, ismeretlen okok miatt megöregült. Mint értesülünk, minden lépés meg van téve arra nézve, hogy az illető a szebeni tébolydába szállíttassék.

— Székelyesen. Kszentléleki O. P. 2 évvel ezelőtt árverésen megvásárolt 10 ftért egy malomkövet. A molnár, ki a malmot hasznonbérbe bírta s ki nagyon szerette volna a pompás követ megtartani, egy alkalommal haragosan azt mondta, hogy „az Isten engedje meg, hogy O. P. uram sohase vitethesse el azt a követ.“ — Ha épen azt kívánod, nem is vitetem el, édes

fiam — szolt erre komolyan a módos gazda s nem gondolva a haragos molnárral, tovább ment. Két év tölt el azóta, s O. P. uram nem is vitette el a malomkövet, hanem egy kis pénzt gyűjtve, 10 ezer frton megvette a malmot kövestől, mindenestől együtt, s aztán a molnárnak szépen kitétte a szűrét. Ez a 10 frtos élcz egy magyar mágnásnak is elég volna!

— **Papolezi hírek.** A medvék a papolezi erdőben szerfelett elszaporodtak. E hó 2-án odavaló Kelemen Antal és Nagy Jánosnak egy-egy tulkát ugyanegyszerre a papolezi „Rejték” nevű erdőben megölték. A pástort a bator maczkók, midőn reagok lött, tűzbe vették. Itt mindennap lehet medvét látni. — A pünkösdi ünnepek alatt egy hat tagból álló vadásztársaság a papolezi „Jáhoros” nevű erdőrezsben egy szép nőstény özet lött. — E hó 3-án özvegy Vajna Dénesné védnöksége alatt a papolezi dalegyetel által a Papolcz és Zágón közti erdőben májális rendeztetett, mely kitűnően sikerült.

— **Öngyilkosság.** Zágoni Szabó Mihály (Mihály fia) folyó hó 2-án saját csürökben felakasztotta magát. A szerencsétlen ifjút hir szerint családi viszonyok indították a lépésre.

— **Zágóban történt a következő mulatságos eset.** Egyik kereskedő nem régiben egy új szerkezetű kintornát vásárolt, hogy szabad idejét kellemesen eltölthesse. Alig érkezett meg a nevezetes hangszer, mely kóta után kétségbeesítő pontossággal jártatta a legdivatosabb népdalokat, megindult a mulatság s éjjel-nappal folyt a zene a kis boltban. A jámbor székekelyek el voltak ragadtatva az isteni hangok által s mintegy varázs által vonatva, tömegesen mentek vásárolni, csak hogy megláthassák azt a csodás hangszert. Hetek multak s a zenélő bolt mind látogatottabb lön, a többi kereskedésekből a régi kundsafok lassanként kezdettek elmaradozni. A kereskedők hosszas töprengés után kisütötték, hogy ennek az csodálatos hangszer az oka. Nosza rajta, rendelnek mindnyájan hasonló kintornát s erre megindult a konkurencia. Nem tudjuk, hogy a versenytársaknak sikerült-e az elvesztett vásárló közönséget vissza kintornálni, avagy a kezdeményező maradt a helyzet ura; de azt tudjuk, hogy a nemes verseny mai nap is elkeveredetten foly s a piacsori lakosok ki akarnak költözködni e boszantó hangverseny elől Romániába.

— **Választási argumentum.** Egy csik-taplocai polgár a napokban Csik-Somlyón egy Bukovai Absentius-féle rövid, de vastag és kemény gombbal ellátott gyertyánfa argumentumot készítettett, azon kijelentéssel: hogy a kabát alatt hordozható és ólomsúlyos legyen; mert a választáskor nagy szükség lesz reá. Aztán mondja valaki, hogy a botrányok nem előre készítettnek elő!

— **Csik-Szentmiklóson** f. hó 2-án éjjeltájban tűz ött ki, minek folytán 18 gazda teljesen porrá égett. Több aprómárha, sőt állítás szerint emberélet is esett áldozatul. A kár több ezer forintra becsültetik.

— **A kézdívásárhely-kantai róm. kath. algymnasiumban** megtartandó évvégi nyilvános vizsgálatok sorrendje az 1883-4-ki tanévben: jun. 16-án: I., II., III., IV. osztályban: hittan. 17-én I., II., III., IV. o. magyar nyelv. 18-án: III., IV. o. latin. I., II. o. számtan. 20-án: III., IV. o. számtan, I., II. o. rajzoló mértan. 21-én: III., IV. o. német nyelvtan, I. III. o. földrajz. 23-án: I., II. o. latin nyelvtan, III., IV. o. rajzoló mértan. 24-én: II. o. földrajz. III. o. történelem. 25-én: IV. o. történelem. 27-én: IV. o. ásványtan, d. u. szent gyónás. 28-án: szent áldozás, tornavizsgálat és tanári értekezlet. 29-én: zárünnepély. K.-Vásárhelytől Kantában, 1884. május 12. Az igazgatóság. — Ezen vizsgálatokra a szülők, gyámok és tanügybarátok figyelmét felhívjuk.

— **A hosszafalusi állami felső népiskola** 1883-4-ik isk. évi közvizsgálatának sorrendje: Junius 27-én d. e. 8-1/2-ig hit- és erkölcsstan az ev. ref. tanulókkal. 1/2-9-1/2-ig magyar nyelv- és írálytan I., II.,

III. oszt. 1/2-10-1/2-ig szám- és mértan I., II., III. oszt. 1/2-12-1/2-ig vegytan és iparműtan III. D. u. 2-5-ig történelem és alkotmánytan I., II., III. oszt. 5-6-ig természettan II., III. oszt. Junius 28-án d. e. 8-9-ig földrajz I., II. oszt. 9-11-ig term. rajz és nemzetgazdaság I., II., III. oszt. 11-12-ig könyvvitel és kertészet III. oszt. D. u. 3 óráttól kezdve ének és torna. Vizsgálatok folyama alatt a tanulók által készített műfargványok, mintázások és rajzok közszemlére ki lesznek téve. Az érdeklődőket tisztelettel meghívja a tanítótestület.

— **A k.-vásárhelyi takarékpénztár 1884. év május havi forgalmi kimutatása.** Bevétel: Betétekből 108 tételre 11.944 frt 64 kr, lezártított váltókból 127,635 frt, zálog kölcsönökből 728 frt, kamatokból 3001 frt 10 kr, illetékekből 970 frt 62 kr, kezelési költség-számlán 73 frt 76 kr, visszleszámitolt váltókból 13.900 frt, jelzálog kölcsönökből 18.650 frt, többek számláján 6000 frt, vegyes államdíj számlán 75 kr, pénztár-készlet 1884. május 1-én 12.509 frt 61 kr. Összesen: 195,413 frt 48 kr. Kiadás: Betét visszafizetés 56 tételre 13.003 frt 64 kr, betéti folyó kamatokra 151 frt 94 kr, lezártított váltókra 143,257 frt, zálog-kölcsönökre 763 frt, osztalék-számlán 824 frt, kezelési költség-számlán 36 frt 67 kr, tisztí fizetésekre 208 frt 33 kr, visszleszámitolt váltókra 9510 frt, jelzálog-kölcsönökre 18.650 frt, többek számláján 3350 frt, visszváltó kamatokra 308 frt 15 kr, 6% megtérített kamat 2 frt 34 kr, adó 475 frt 6 kr, pénztár-készlet 1884. május hó 31-én 4873 frt 35 kr. Összesen: 195,413 frt 48 kr. Kézdi-Vásárhelytől, 1884. júniushó 3-án. B. a n. y. a. könyvelő. Benkő Gyula, s.-könyvelő.

— **920 magyar népdal zongorára alkalmazva!** A „Magyar Dal-Album” című egytemes magyar népdalgűjtemény V. kötetéből most jelent meg a 6. füzet a 901-920. számú, következő dallamokkal: 1. Illik emlékeznünk régi ó törvényről. 2. Isten ád édes Lóra! 3. Isten tudja, hogyan lehet. 4. Jaj be búsan harangoznak Tarjánba! 5. Jaj be nagy hal terem a Balatonba! 6. Jaj Istenem, de bajos a szegénynek. 7. Jáci határ, jáci határ szélén. 8. Jár a kis lány a mezőre. 9. Járjatok be minden földet. 10. Jó estét, jó estét! 11. Jön a tavasz, kezd a hó elmenni. 12. Juhász a hegy oldalán. 13. Kálon történt meg... 14. Keservesen könnyezik az én szemem. 15. Kék nefelejt, kék nefelejt virágzik. 16. Kifejlett a rózsabimbó levele. 17. Kihajtott a rózsabokor, bimbót hajt. 18. Kis kertemben kinyílott a rózsafa. 19. Kiszáradt a tóban mind a sár... 20. Kivirágzott a szegedi temető... A zongorára alkalmazott 1000 magyar népdal a együttvéve 7 frt 80 kr. A f. évi ötödik évfolyam, vagyis a 801-1000-ik számú dallamok előfizetési ára bérmentes szétküldéssel: 10 óra (10 füzetre, 200 dallammal): 1 frt 80 kr; 5 óra (5 füzetre, 100 dallammal) 90 kr; egy-egy füzet ára (20 dallammal) 25 kr. — Előfizetések postautalványon a „Magyar Dal-Album” kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

— **Véres verekedés.** Székesfehérvárrt vasárnap éjjel a Három sasoz című korcs-mában pörlegények és katonák közt nagy verekedés volt, mely azzal végződött, hogy a katonai őrzőszázad szuronyal egy legényt megölt, hetet pedig megsebesített.

KÖZGAZDASÁG.

Kerti teendők júniusban.

E hónapban igen sok teendő lesz a kertekben. A gyök és gumós zöldség és főzelékneműek, így a petrezselyem, murek, pasztinák stb. a gyomtól szorgalmasan tisztogatva és megritkítva, sormivelés mellett megkapálandók; vörös czékla, zeller, karó-répa a palántásból még átültethető; kerek répa és fekete téli retek Sz. Iván körül elvetendő. Földi mandula, yamgyökér körül a földet tisztán tartjuk, s szükség szerint megkapaladjuk; édes batát-dugványokat még e hó elejével kiültetni lehet. A sűrűn kelt vörös és párhagymákat, megritkítva konyhai szükségletre felhasználhatjuk, vagy pedig külön ágyakra átültethetjük. Spárgasarjakat már többé nem kell vágni, nehogy a tövek nagyon kimerülje-

nek; a magnak indult spárgaszarjakat karóhoz kötözve, a szél ellen biztosíthatjuk; szintgy a tengeri, kel hajtásait is. Spinát-félék közül, a kerti labodából hétről hétre konyhai fogyasztásra veteményezhetünk; a sóska magszárait pedig, mihelyt mutatkoznak, lecsipkedjük (ha egyébként magtermésre nem szántuk), így sokkal szebben fog utánsarjadosni. Salátafélékből egye a kötöző, mint a fejes salátából egyre veteményezhetünk, a palántákat zeller, káposzta vagy más oly kerti növények közé, melyek gyakoribb öntözést igényelnek, ki lehet ültetni, a már kifejlődött kötöző saláta leveleit sással vagy hársal egybe foglalva halványítjuk, ügyelvén különösen arra, hogy azok nedvesek ne legyenek, különben hamar megrothadnak, azért is a kötöző salátákat felülről szűrővel soha sem szabad locsolni s osakis legfeljebb tövét öntözzük meg szükség szerint. Káposztafélék közül a téli fejes káposztát e hónapban mind ki kell ültetni, az ültetvényt, időről időre fölhigitott trágyalével megöntözni, (de nem fölülről) igen hasznos és előnyös. Kel, kalaráb, olasz és virágos kel őszi fogyasztásra veteményezhetők. Borsó, paszuly későbbi fogyasztásra elrakhatók, a felfutó fajok közé galyakat szurni ne mulasztunk. Paradicsom, paprika, tojáscsúcsor-palántákat a magágyakból mind ki kell ültetni, a már kiültetett paradicsom mellé karókat verni s azokat szükség szerint felköztözni. Kabak-félék közül késői vagy téli dinnyefajokat még e hó elejével vethetünk; ugyszintén a besavanyítani való ugorkát is most vetjük el; a már kikelt palántákat gyomtól tisztán tartjuk, s a megcserepesedett földet időről időre megbizgassuk; a hig trágya öntözés az elmaradt satnya fészkeknek rendkívül előnyére válik, a hol tehát szükséges, azt alkalmazásba venni ne mulasztunk. A herélést is, gyorsabb gyümölcsözés tekintetéből, mihelyt a negyedik levél tökéletesen kifejlődött, czélba vehetjük. Konyhakerti fűszernövényeink közül: a kertiruta, zsálya, méhfű, izsop, borsos és fodormenta, bazsalikom, még mielőtt teljesen kinyílnának, levágatnak és árnyékos, léghuzamos helyen szétteregtetve felszárittatnak. Üzdeladák és melegágyak, melyek későbbi dugványozásokra nem használtaknak, fölbonthatók és szétszedhetők, az elkorhadt trágya- és kerti föld pedig egy rakásra halmoztatik, — hasonlóképen az ablakok, szalmatakarók és egyéb az üzdeszethez szükséges eszközök is további használatra elrakatnak.

A diszkertben egy- és kétnyári virágok közül elvethetők e hónapban a reseda, kék és sárga ibolya, petunia. A melegágyakban nevelt fajvirág, őszi és déli ibolya, őszi rózsák stb. mindmegannyian szabadba kiültetendők. Dugványokat csinálhatunk, isztárgór (pelargonium), rézvirág (Zinia), gyöngyike torokrojtól (Oleander) ez utóbbit vízzel tölt üvegekbe kell tenni, hol gyorsan begyökeresedik; dugványozni lehet továbbá mindennemű kaktusz, aloe-, agave- és yucca-fajokat, melyek homokos földben mérsékelt nedvesség mellett legbiztosabban megerednek. Elvirágzott nyári disznóvénnyek, ha magoztatni nem akarjuk hagyni, visszanyeszetnek, így aztán újból virágzásnak indulnak. Többiben a virágágyak és csoportozatok tisztán tartása, és szükség szerinti öntözése a mindennapi teendőkhöz tartozik. A rózsák, ibolyák, szegfűvek, s e hó vége felé a gyöngyike mindmegannyian virágzásnak indulva, ékesítik diszkertünket.

A közönség köréből.*)

Az igazságügyhöz.

Székelly-Udvarhely, 1884. jun. 2.

A hírlapirónak kötelességei vannak. Kötelességek, melyek elől nem térhet ki, mert a közügy érdeke szólani parancsol, s mert ha hallgatással mellőzné a publikális dolgokat, méltatlan lenne a tisztre, melyre vállalkozott.

*) Ezen cikkért a felelősséget csakis a sajtóhatósággal szemben vállaljuk el. Szerk.

A „Pesti Napló” ez évi május 30-áról kiadott száma a sz.-kereszturi kir. járásbíró Sebestyén István botrányos ügyeit szellőzteti ujjal.

Ezen járásbíró odiosus neve majdnem naponként hírlapi közlemények tárgyát képezi, melyekben reputációja, bírói karaktere, privát élete és viselt dolgai érintetnek.

Most már, mint a „Pesti Napló”, eme tekintélyes organum írja, a járásbíró ellen bünvizsgálat lett elrendelve, és egy botrányos ügy miatt figyelmét hívja fel az igazságügyek miniszterének Sebestyén István urra, s kéri annak felfüggesztését hivatalától.

E kérdéshez mi is hozzászólunk.

Lapunk volt ama közlőny, mely feltárta Sebestyén István kereszturi járásbíró egynemű tiltott dolgát, s ama czikk folytán indított az esküdtészek előtt a „Pesti Napló” által említett sajtó-eljárás!

Bizonyos, miszerint a vádlevél már akkor kimondotta a bíró elleni bünvádi eljárás bevezetését, mikor lapunk cikkirója perbe hivatott.

Ez tehát meg is történt; de ismét valami láthatlan kéz csak fészabályokhoz nyul.

Az 1871. évi 8. t. cz. 62. §-a hivatalától felfüggeszteni parancsolja a bírót akkor, a midőn az ellen a bíróság bünvizsgálatot rendel el. S daczára ennek, nevezett Sebestyén István ur hivatalától nem függesztetett fel.

Az elsőfoku bírák reputációja, a jogkereső publikum érdeke követeli az oly személy eltávolítását, ki kriminális akció alatt áll. Ezt szükségtelen bővebben indokolnunk. A dolog természete hozza magával. Mert ha rásül ezen járásbíróra a megvesztegetés bünténye, mely miatt vádban áll: akkor a kereszturi kir. járásbírói széket az ítélelhozatalig egy oly személy ulti, ki még a tisztességes emberek között sem tűrhető.

Minek tehát a félrendszabály! Sebestyén István kereszturi járásbíró függesztesse fel. Függesztesse fel az igazságügyi miniszter ur, ha tiszteli a törvényt ma is úgy, mint akkor tisztel, midőn lapunk ellen sajtó-eljárást rendelt el.

De függesztesse fel más okon is.

Az idéztük törvényozik 20. §-a nyomán fegyelmi vétséget követ el a bíró akkor is, ha botrányos magaviselete miatt tisztelre s bizalomra méltatlanná válik. Már pedig Sebestyén István urat a „Pesti Napló” szerint korsmán gazembernek nevezték s boros palaczkkal föbe ütötték. Ez csak elég botrány! Ez csak elég gyalázat arra, hogy a járásbíró bírói széke megtisztítsák oly személytől, ki arra méltatlanná vált.

A kir. törvényszék elnökét is megilleti a jog, hogy sürgős esetben a vezetése alatt álló bíró felfüggesztesse a hivatalától. A székellyudvarhelyi kir. törvényszék elnökétől elvárjuk, hogy sürgősen intézkedjék ezen gyűlöletes ügyben, mert a kir. törvényszék s a három járásbíró biráinak erkölcsi érzete követeli azt.

Am egyébert is elvárjuk a kir. törvényszéki elnök ezen intézkedését. Akkor, midőn a miniszter ur rendelete ellen a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék teljes ülésből felirt és egy más bíróság delegálását kérte Sebestyén István kriminális ügyére: nagyon helyes uton járt, tapintatos érzéssel bírt. Igen könnyen gyanuba jöhet az, a részrehajlás gyanujába. Most már Florián János kir. törvényszéki elnök ur a megkezdett uton egy lépéssel menjen előre: függesztesse fel érdemvesztett, tisztelre méltatlan bíróját.

Ezeket elmondani kötelességünknek tartjuk. Mert a nyilvánosság öre a hírlap s ez a nyilvánosság embereinek életét ellenőrizni tartozik!

Tartassék meg a törvény ma is, holnap is. Mi addig szellőztetjük e bíró dolgait, míg a törvénynek elég tétetik.

Sajgó.

A szebeni kis lutri.
H u z á s május 28-án.
89. 73. 52. 27. 18.

Piaczi árak	Kézdi-Vásárhely		Csik-Szereda		Gy.-Szt-Miklós	
	jun. 5.	frt kr	már. 9.	frt kr	máj. 3.	frt kr
Héctolter	Buza) tiszta	6 80	7 —	7 50		
	Buza) elegy	6 —	6 25	5 90		
	Rozs) tiszta	4 60	5 —	5 20		
	Rozs) elegy	—	4 50	4 75		
	Árpa) tiszta	4 —	4 75	4 50		
	Árpa) elegy	—	4 25	—		
	Zab	3 20	3 —	3 25		
	Törökbuza	5 20	5 50	5 30		
	Kása) köles	10 —	10 —	10 —		
	Kása) árpa	—	—	—		
Borsó	7 —	5 50	—			
Lencse	9 —	—	—			
Fuszulyka	6 —	5 —	—			
Lenmag	—	8 —	—			
Kendermag	—	—	—			
Bükköny	—	50 —	—			
Pityóka	1 60	1 —	2 —			
Kilógr.	Marhahus	44 —	36 —	40 —		
	Disznóhus	48 —	52 —	43 —		
	Juh-hus	—	—	—		
	Szalonna	75 —	70 —	65 —		
Darab	Fagygyu	32 —	40 —	36 —		
	Malacz	2 —	1 20	1 30		
	Lud	1 30	—	90 1 —		
Egy pár csirke	—	65 —	50 —	55 —		
	10 tojás	—	20 —	20 —		

Hivatalos árfolyamok és érték-tőzsdén. a budapesti áru-tőzsdén.

Junius 6-án.

Magyar aranyjáradék 6%	122.65
Magyar aranyjáradék 4%	91.70
Magyar papíráradék 5%	88.65
Magyar vasuti kölesön	142.25
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	96.65
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	119. —
M. keleti vasuti államkötv. III.	102.50
Magyar földterhermentesítési kötvény	101.75
M. földterhermentes. kötv. záradékkal	100.50
Temes-bánati földterherm. kötvény	101. —
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	100. —
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	101.50
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	100. —
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	98.25
Magyar nyerevény-sorsjegy kölesön	115.50

Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	115.25
Osztrák járadék papírban	80.50
Osztrák járadék ezüstben	81.30
Osztrák járadék aranyban	102. —
1860. államsorsjegyek	135.25
Osztrák-magyar bankrészvény	855. —
Magyar hitelbank-részvény	311. —
Osztrák hitelintézet-részvény	309.70
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.74
20 frankos arany	9.68
Német birodalmi márka	59.65
London (2 havi váltókért)	122.30

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Móricz Gyula.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 2660—1883.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság, részéről közhírré tétetik, hogy Kovács Lajos örökösei végrehajthatónak Szörösey Gézáné Bartha Mária végrehajtást szenvedő elleni 240 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbiróság területén lévő Szöröse község határában fekvő, a szörösei 517 számú tkvben A +1 rend. 276., 278., 279, 280., 290., 291. hr. szám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 770 frtban emezel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. év június hó 20-ik napján délelőtt 9 órakor Szöröse község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovácsnai kir. járásbiróság, mint telekkvi hatóság, 1883. december hó 21-ik napján.

H i r d e t é s .

Alattirt közhírré teszi, miszerint átköltözés következtében
2 drb bukovinai legjobb fajta fejős tehenet,
1 drb egy éves mult ünő-tinót, 1 drb ugyanannyi idős bika-tinót és egy idei bikaborjút, mindhárom turka, Schweizer-fajta, el akar adni, és pedig június 12-én szabadkézből Balánbányán, vagy pedig ugyanazon hó 14-én Győ-Szent-Miklós t. Rómer ker. orvos unal nyilvános árverés útján fognak eladatni a többet ígérőnek.
Balánbányán, 1884. május 28-án.
Flechner Rezső,
bánya-igazgató.

Sz. 7---1884.

k. p.

Hirdetmény.

Alórlt központi választmány által közhírré tétetik, hogy az 1884---1887.

országgyűlésre megválasztandó képviselőválasztásra választási határnapul 1884. június 17-ike tüzetett ki.

Mi azon hozzáadással tétetik közhírré, hogy a választási helyiség a városház nagy termében leend és a választás reggeli 8 órakor veendi kezdetét, hová az érdekelt jogosultak az 1884-ik évi XXXIII. t. cz. értelmében tisztelettel meghivatnak.

Kézdi-Vásárhely város központi választmányának május 29-én tartott üléséből.

Szőcs József,
k. p. v. elnök.

Molnár Dénes,
vkpt. k. p. v. jegyző.

Vidéki megrendelések erélyesen eszközöltetnek.

Séta, menyasszonyi és házi ruhák (toilettek) legújabb divat szerint gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy

n ő i d i v a t - t e r m ű k b e n

BRASSÓ (főtér).

Ugyanott nagykészletben lévő kész esőköpeny, kabát és mantillok, selyem, bársony, gyapju, creton, zephir és Saten ruhakelmék és minden pipere-czikkek kivételes olcsó áron kaphatók.

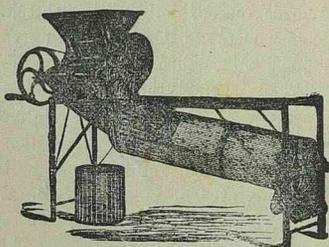
10—50

Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára.

BUDAPEST. Gyár: külső váci-ut.
Raktár: váci-körut 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett

TRIEUR-JEIT

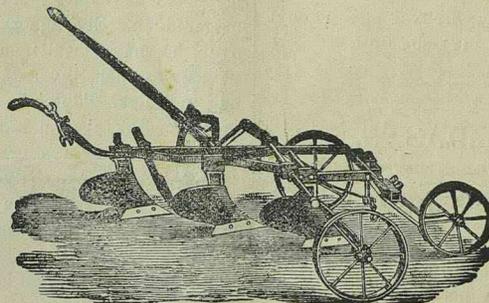
váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.

Tengeri (törökbuza) morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, malomok, méhészeti és technikai czélokra

2—20

JÁRGÁNY-CSEPLÖGÉPEKET

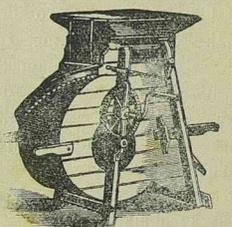
Továbbá e téren a legújabbat:

Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostáját,

1882. augusztus 3-án 17,567. sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb, 4 hüvelyk magas, 2 láb, 4 hüvelyk széles, sulya 50 kiló, ára 48 frt.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Ny. Szabó Albert gyorsajtóján Kézdi-Vásárhelytől.

Szabadalmazott

hármasekéket,

közönséges és acél ekéket,

cséplőgép-lemezszitákat

gőzcséplő és járgánycséplőkhoz.

és minden egyéb gazdasági gépeket.